

המעשה הוא העיקר

לימוד הרמב"ם תקנת רמב"ם היומי

א. יש להצטרף ללימוד ספרו העיקרי של הרמב"ם, ספר "משנה תורה", ובסדר, כפי שנקבע על ידי ריבוי משרא"ל², שלושה פרקים ליום, אשר על פי סדר זה מסיימים את הלימוד בתום שנה מהתחלתה³.

ב. מי שאינו יכול להשתתף במסלול זה שילמוד על כל פנים פרק אחד ליום, או שיצטרף להלומדים בספר המצוות⁴.

ג. [יש]⁵ לעורר ולזוז על דבר ההוספה והחיזוק וההתגברות ביתר שאת וביתר עוז בלימוד הרמב"ם, ובמיוחד בקשר לסיום לימוד הרמב"ם⁶.

ד. מי⁷ שעדיין לא התחיל ללמוד מחזור [הזה], ומחליט להצטרף עתה כדאי ביותר שיתחיל ללמוד מהשיעור היומי (כדי להתאחד עם כל שאר הלומדים), ובמשך הימים שלאחר זה ישלים (לאט לאט, כדי שהלימוד יהי בהבנה והשגה) מהתחלת הרמב"ם⁷.

ה. בהגיע מחזור חדש, עליו להוסיף חיל בלימוד, באופן שהלימוד החדש יהי נעלה יותר מהלימוד בעבר, שכן, לומדים עוד הפעם (את אותו הספר, לא מחמת השכחה ח"ו, אלא) כדי להוסיף על הלימוד הקודם, ועד לאופן של "באין ערוך" לגבי לימודו הקודם⁸.

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), משנת תשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלכת בלבד.

(1) ראה ש"פ במדבר תשמ"ט התועדויות ע' 229-30: "ופשיטא, שאין התפעל כלל מאלה שאין דעתם נוחה מהתקנה ומנהג דלימוד הרמב"ם, וטענתם, היתכן שלוקחים 'ספר של לומדות' ('לומד'ישער ספר) ועושים ממנו לימוד השי"ך לכל ישראל!

הרמב"ם כותב בהקדמתו שכתב חיבורו "בלשון בורה ודוך קצרה... שיהיו כל הדינים גלויין לקטן ולגדול", ולא להיפך, שכאשר "למדן" רוצה לומר "פלפול", לומד רמב"ם כדי לפלל אם הרמב"ם כיון באופן כך או באופן כך,

וטענה נוספת שמלבישים באיטלול של קדושה שכיון שנוהגים הלכה למעשה כפסקי הש"ע, כמ"ש ה"ב בהקדמתו לחיבורו פסק ע"פ שלשת עמודי ההוראה, הרמב"ם הרא"ש והר"ף, ובמקום שנחלקו הכריע כדעת הרוב, אין ללמוד רמב"ם, שמא יבואו לפסוק כדעת הרמב"ם בניגוד לפסק הש"ע...!

לימוד הרמב"ם הוא לא בשביל פסקי הלכות, כי אם, בשביל לקיים הציווי החשוב דלימוד כל התורה כולה (כמבואר בהל' ת"ת של רבינו זקוק), ע"פ ע"י לימוד ההלכות כל התורה כולה, שחיוב זה אי אפשר לעסוק בלי לימוד הש"ע, שיש בו רק הלכות הנוהגות בזמן הזה, כי אם, ע"י לימוד הרמב"ם שכולל הלכות כל התורה כולה.

וכשואלים אצלם: מה יהי עם החיוב דלימוד הלכות כל התורה? איז טענתם היא להיפך, שיתחילה צריך לעסוק בשאר עניני העבודה, ועד לעשות לו ית' דירה בתחוננים, שבשביל זה צ"ל תחילה בדרגת "תחתון" ואח"כ יחשבו אודות החיוב דלימוד כל התורה כולה. וראה ש"פ ט"ז שבט תשמ"ט התועדויות ע' 280-1.

(2) וראה ש"פ אחרית תשמ"ט התועדויות ע' 168: "לחזק ולהוסיף בכל שיעורי תורה, הן שיעורים פרטיים... והן שיעורים הכלליים ע"פ תקנת החכמים ומנהגי ישראל בכל דור ובכל מקום, כולל ובמיוחד בדרונו זה תקנת ל"ק מ"ח אדמו"ר נשיא דורנו, דלימוד שיעורי חת"ת... ולאחרונה ניתוסף גם שיעורי רמב"ם היומי".

(3) ליל כ"ף טבת תשמ"ט התועדויות ע' 166: "בדוגמת סיום תורתו של משה בן עמרם, שבקשר לזה כינה הרמב"ם את ספרו "משנה תורה", משנה לספרו של משה בן עמרם". בענין ההתעוררות להצטרף אף הערה 9, וראה לקמן הערה 7. ועוד. ע"ד ג' פרקים ראה לקמן.

(4) ליל כ"ף טבת ש"ס. (5) ש"פ שמות תשמ"ח התועדויות ע' 231: "קודם הסיום יש להוסיף עוד ענין ולא בתור הוספה, אלא ענין עיקרי לעורר וכו'".

(6) ש"פ שמות תשמ"ח ש"ס. (7) ש"פ ויחי תשמ"ט התועדויות ע' 157: "וכאן המקום לעורר עוה"פ אודות ההצטרפות ללימוד שיעור היומי רמב"ם כפי שנתפשת ונתקבל בתפוצות ישראל, ומי וכו'".

(8) ליל כ"ף טבת תשמ"ט התועדויות ע' 166: "כך שבלימוד זה נעשה הדבר אצלו בבחי' חדש, לימוד חדש, למרות שכבר למד את זה אשתקד". וראה ש"פ וארא תשמ"ח התועדויות ע' 249-50: "בנוגע ללימוד התורה אמרו חז"ל 'בכל יום יהיו בעיניך חדשים', היינו, שהענין דמתן-תורה צריך להיות וישנו בכל יום... ואם הדברים אמורים בנוגע ללימוד התורה בכל יום, עאיכ"כ כשמיסימים לימוד התורה כולה (ספר הרמב"ם, 'מקבץ לתורה שבעל פה כולה'), ומתחילים עוד הפעם מהתחלת התורה הרי זה בודאי ע"ד ובדוגמת הענין דמתן-תורה.

אמנם, מכיון שנמצאים כבר לאחר לימוד התורה כולה הרי זה מעתה באופן של חיזוק באין-ערוך לגבי התחלת הלימוד בפעם הקודמת (ועאיכ"כ באין-ערוך לגבי התחלת הלימוד בפעם הראשונה). ופשיטא בעיניו לגבי סיום הלימוד מחזור הקודם, ונמצא, שגם בהתחלת הלימוד עתה, "יסוד היסודות ועמוד החכמות". ניכר הענין ד'כמים לים מכמים" שבסיום הרמב"ם (דמני' אולנין), ועד שמתעלים לדרגא נעלית עוד יותר,

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הרה"ת ר' רחמים ב"ר יואב ע"ה אנטיאן נפטר בדמי ימיו - בליל שמע"צ ה'תשס"ב ת.נ.צ.ב.ה.

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ו. "הקב"ה עוזרו", ונותן לכל אחד ואחת מישראל, אנשים נשים וטף, כוחות גדולים, שיוכל ללמוד את הרמב"ם ובאופן של הבנה והשגה בחכמה בינה ודעת שבשכלו, ובהצלחה רבה למעלה מן המשוער⁹, כולל גם שלימודו יהי מתוך מנוחה ובריאות נכונה בגשמיות וברוחניות גם יחד, ומכיון שזוכה לסייעתא דשמיא והצלחה כו' מנצל כחותיו להתייגע וללמוד באופן נעלה יותר¹⁰.

ז. יש להשתדל ללמד במשך היום, לפני הלילה, אף על פי שאם מאיזה סיבה לא הספיקו ללמד במשך היום, יכולים וצריכים להשלים בלילה¹¹, עד חצות, ואפילו עד שיעלה עמוד השחר¹².

ח. ארו"ל "יהי פרוטה לפני והדר מצלי", ועל אחת כמה וכמה בנוגע להצלחה בלימוד כל התורה כולה על ידי הברכה מלמעלה - "כשם שעזרתני כו' כן תעזרני כו'" - שבודאי יש צורך בענין הצדקה¹³.

הוספה בלימוד הרמב"ם

ט. העבודה עתה צריכה להיות "להביא לימות המשיח"¹⁴ על ידי זה שמתכוננים בעצמם ומכינים אחרים למצב ד"ממות המשיח". כולל ובמיוחד בקשר עם יום ההילולא דהרמב"ם על ידי שמחזקים ומוסיפים בלימוד ספר משנה תורה להרמב"ם [שהוא מהענינים הממריים ומביאים את הגאולה]¹⁴.

י. הנ"ל הוא גם על ידי ההשתתפות (או להוסיף חיזוק בזה אם משתתף כבר) בלימוד הרמב"ם דכמה וכמה מבני ישראל. ובפרט - בספר הרמב"ם עצמו - הלכות מלך המשיח, בשני הפרקים האחרונים דהלכות מלכים בסיום ספר משנה תורה¹⁶.

יא. נוסף ללימודו בזה, להשפיע גם על עוד מבני ישראל מסביבתו, אנשים נשים וטף באופן ד"העמידו תלמידים הרבה", ומהם יראו וכן יעשו רבים¹⁶.

יב. יכולים למצוא בספר הרמב"ם כל עניני התורה (ונקל יותר בדרונו זה שנתברך ב"ספרי מפתחות", כולל גם "מפתח" לספר הרמב"ם). ולכן, כשמיסימים גם מחזור החדש ב'כמים לים מכסים', וכן לאח"ז, בעילוי אחר עילוי עד אין סוף¹⁷.

(9) ליל כ"ף טבת תשמ"ט התועדויות ע' 166. וראה ש"פ ויחי תשמ"ט התועדויות ע' 161: "קודם הסיום יש לעורר אודות ענין שהזמן גרמא בהצטרף למחזור ששי דלימוד הרמב"ם. וע"י ההחלטה המתאימה בזה "הקב"ה עוזרו", וזוכה לסייעתא דשמיא להצליח בלימוד".

(10) ש"פ ויחי תשמ"ט התועדויות ע' 161: "ע"ד הסיפור הידוע אודות ה"צמח צדק". (11) להעיר מליל הושענא רבה תשמ"ט התועדויות ע' 192: "שיעור גדול שלכאורה קשה להספיק ללמודו בעיון המתאים במשך היום [כולל גם ביצורף הלילה, כמדובר כמ"פ במענה לשואלים בדבר [הערה 51: ועד"ו אלו ששואלים עכשיו (וגם בשאר ענינים כיו"ב) אצל המשפיעים החסידים אלו שממלאים תפקידים ושלוחות ומשפיעים בפועל, וכו'] בנוגע לשיעורים שנתקנו ע"י ל"ק מ"ח אדמו"ר נשיא דורנו".

(12) ש"פ וארא תשמ"ט הערה 39 התועדויות ע' 208-9: "כמו הקטר חלבים ואיברים שמצוותו עד שיעלה עמוד השחר (ורק כדי להרחיק את האדם מן העבירה אמרו חכמים עד הצוות [שור"ג: ואעפ"כ "משתדלן להקטירי הכל ביום, חביבה מצוה בשעתה"]".

(13) משיחת מוצאי ל"ף טבת תש"נ - התועדויות ע' 148-9: "ויש לקשר זה עם ענין הצדקה - ע"ד מאד"ל "יהי... מצלי" וכו'".

(14) ש"פ בלק תשמ"ח הערה 99 התועדויות ע' 33: "להעיר שלימוד יומי ברמב"ם בכל תפוצות ישראל הוא מהענינים הממריים ומביאים את הגאולה **אחדותם של ישראל** [שור"ג כולל גם הנשים והטף ע"י לימוד המקביל בספר המצוות] (היפך סיבת החורבן והגלות) ע"י לימוד הלכות התורה, אשר, "אין הגליות מתכנסות אלא בזכות המשניות" הלכות פסוקות". ועוד.

(15) ש"פ שמות תשנ"ב - התועדויות ע' 106-7: "ובנוגע לפועל הכוונה היא שהעבודה דבני עתה צריכה להיות "להביא לימות המשיח", לגלות כבר תיכף בפועל איך שהמצב... בגלות הוא באמת מצב ד'גאולת ישראל', ע"ז שמתכוננים וכו'".

וראה ש"פ משיחת מוצאי ל"ף טבת תש"נ התועדויות ע' 148: "מהמעלות דלימוד משנה תורה להרמב"ם - שבו לומדים **ההלכות דכל התורה כולה**, היינו לא רק ההלכות השייכות לזמן הזה, אלא גם ההלכות השייכות לזמן שבית המקדש ה' קיים, ועוד (לא רק ענין שהי' בעבר, אלא גם) ועיקר - הלכות שיהיו שייכות "באותו הזמן", ומתחיל מההכנה ל"אותו הזמן", שצריכים ללמוד הענינים השייכים לביהמ"ק השלישי ליעד כיצד לבנותו, או כיצד להשתתף בנדבת ביהמ"ק וכו', כמו הלכות בית הבחירה, וכו'".

ובשנים הכי אחרונות הונהג בתפוצות ישראל ללמוד רמב"ם בכל יום ויום וכו'". וראה ש"פ שמות תשנ"ב - שיחות קודש ע' 529: "זוהי ההוראה לפועל העיקרית משבת זו והתועדות זו: הן להחליט החלטות טובות להוסיף בלימוד ספר הרמב"ם, ובאופן ד'ללמוד וללמד' - הן בנוגע לעצמו והן בנוגע לאחרים. ושם ע' 530: "כאמור לעיל ההוראה לפועל משבת זו היא - להחליט בנוגע להוספה בלימוד ספר הרמב"ם, וכל המרבה הרי זה משובח".

ש"פ בלק תשמ"ח הערה 99 התועדויות ע' 33: "להעיר שלימוד יומי ברמב"ם בכל תפוצות ישראל הוא מהענינים הממריים ומביאים את הגאולה **אחדותם של ישראל** [שור"ג כולל גם הנשים והטף ע"י לימוד המקביל בספר המצוות] (היפך סיבת החורבן והגלות) ע"י לימוד הלכות התורה, אשר, "אין הגליות מתכנסות אלא בזכות המשניות" הלכות פסוקות". ועוד.

(16) משיחת ש"פ שמות תשנ"ב - התועדויות ע' 107.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הרה"ת ר' רחמים ב"ר יואב ע"ה אנטיאן נפטר בדמי ימיו - בליל שמע"צ ה'תשס"ב ת.נ.צ.ב.ה.

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

יש להשתדל לקשר שיעורי התורה עם ספר הרמב"ם, כמו, השייכות = 2 = והעמקה²⁵, כולל גם הלימוד וההוראה ב"לתקן הדעות", כמדובר כמה פעמים²⁶.

יג. כדאי לקשר שיעורים אלו [בקשר להצעה לקבוע שיעורים חדשים]¹⁸ (על כל פנים מזמן לזמן) עם ענין בספר הרמב"ם (ובפרט משיעור היומי), ובפרט שבכמה ענינים שנלמדים בגמרא וכיוצא בזה, יכול להתווסף הסברה ועיון בזה על ידי שמסתכלים מה פוסק הרמב"ם בענין זה¹⁹.

ג' פרקים

יד. יש לעורר ולזרז עוד הפעם אודות לימוד הרמב"ם ג' פרקים בכל יום [להשתדל ובהשתדלות יתירה]²⁰ על מנת לסיים בשנה אחת, כפי שכבר נתפשט המנהג בתפוצות ישראל שכל א' מסיים לימוד הרמב"ם, "מקבץ לתורה שבעל פה כולה", בכל שנה²¹.

טו. הנ"ל, הוא בלי נדר, אבל, בהחלטה תקיפה שבודאי תבוא לידי פועל ממש, ועד שיהי' "רגיל" בזה²².

טז. "משנה תורה", להיותו ספר של הלכות, מודגש [בן] במיוחד הצורך לחזור עוד הפעם, כיון שענינים הנוגעים להלכה במעשה בפועל צריכים להיות "כמונה בקופסא", שיהיו מן המוכן בכל עת²³.

יז. ביום ההילולא²⁴ של הרמב"ם – הוא זמן מתאים לעורר עוד הפעם, אודות לימוד הרמב"ם בכל יום, ג' פרקים ליום, על מנת לסיימו מידי שנה בשנה²⁴.

אופן הלימוד

יח. אף על פי²⁶ שבהלימוד דג' פרקים ליום אי אפשר ללמוד כל השיעור בעיון המתאים, ילמדו על כל פנים הלכה אחת (וכיוצא בזה) בעיון

(17) ש"פ קורח תש"נ התוועדות ע' 387: "ובהקדמה שכיון שספרו של הרמב"ם "מקבץ לתורה שבעל פה כולה", יכולים וכו'".
(18) ש"פ קורח תש"נ התוועדות ע' 382: "זוהו אחד מהטעמים על ההצעה, שכל יהודי ישתדל לקבוע תורה חדשים ברבים, ושכל אחד יהי' בעצמו "מגיד שיעור" הן אנשים וכו'".

(19) ש"פ קורח תש"נ התוועדות ע' 382. ולהעיר מש"פ נח תשמ"ט התוועדות ע' 309: "כמוכר ממ"פ הפתגם של רבינו הוקן ש"צריכים להיות עם הזמן", היינו, להיות עם עניני התורה "חינו ואורח מינוי" שלומדים באותו זמן, ולכל לראש פרשת השבוע, ועד"ו בנוגע לשאר השיעורים בתורה שלומדים בהשגחה פרטית בזמן זה, אפילו שיעורי התורה של כל יחיד בפ"ע, ועאכ"כ שיעורי התורה השונים לכל נפש, שיעורים שנקבעו ע"י נשיא הדור, ונתפשטו בתפוצות ישראל ונעשו שיעור קבוע אצל כא"א מישראל, שאז, ישנם ב' המעלות ד"ה אל"י (שיעור שלו) ר'אלקי אבי' (ציווי והוראת נשיא הדור) גם יחד.

ומה מובן גם שכאשר רב או דרשן כו' צריך לדרוש בבית הכנסת, בהתוועדות וכו', ומחפש מה לדרוש הרי, נוסף על הדרשא מעניינא דיומא, צריך לחפש ולמצוא גם בשיעורי התורה השייכים ליום זה, נספח שיש בהם הוראה ולימוד השייכים במיוחד לזמן זה". וענין שם בארוכה.

(20) משיחת מוצאי ל"ף טבת תש"נ – התוועדות ע' 148-9: "בשנים הכי אחרונות הונהג בתפוצות ישראל ללמוד הרמב"ם בכל יום ויום, ומה טוב - להשתדל ובהשתדלות יתירה ללמוד ג' פרקים ליום, על מנת לסיים כל משנה תורה בכל שנה (לערך), ע"ד שכתב הרמב"ם בנוגע לתורה שכתב וכו'".

(21) ש"פ וישב תנש"א התוועדות ע' 22. וראה גם משיחת ש"פ שמות תנש"א - התוועדות ע' 153. וראה משיחת ש"פ שמות תש"נ - התוועדות ע' 161: "מה טוב ג' פרקים ליום, או ע"כ" פרק אחד ליום, או בספר המצוות". ראה יום שמחת תורה תש"נ התוועדות ע' 234: "...לימוד שיעורי הרמב"ם, מה טוב ג' פרקים ליום, ועל"פ פרק א' ליום, או הלימוד בספר המצוות וכו'". וראה תענית אסתר ופורים תשמ"ח הערה 64 התוועדות ע' 405: "ומה טוב ג' פרקים ליום וכו'". וראה ל"ג בעומר תשמ"ט התוועדות ע' 174: "יש לקשר ענין זה... עם שיעור היומי ברמב"ם (כנהוג לאחרונה, והולך ומסויף), אשר, השיעור דל"ג בעומר (להלומדים ג' פרקים ליום, שהולך ומתפשט) הוא וכו'". וראה יום ב' דהג השבועות תש"נ - התוועדות ע' 274: "להתחזק בשמירת השיעורים הכלליים השונים לכל נפש, כמו: השיעורים בחומש התלים ותניא, וכן השיעורים במשנה תורה הרמב"ם כהמנהג שנתפשט ללמוד ג' פרקים בכל יום, וכיוצא בזה [שם] הערה 80: ואלה שמאיוזו סיבה שתהי' אינם יכולים ללמוד ג' פרקים בכל יום - ללמוד לכל הפחות פרק אחד ליום, ועל כל פנים ספר המצוות, בהמצוות המקבילות לשיעור דג' פרקים ליום". וראה אור לבדור"ח בעת ה"יחידות" לתלמידי הישיבות תש"ב שיחות קודש 249-50: "ויאה רצון, שלימוד התורה שלכם יכול את כל חלקי התורה, וזה קשור גם עם מילוי רצוני בל"ג אדמ"ר הזקן - לימוד כל התורה כולה... וזאת ניתן לקיים בפועל ע"י לימוד הרמב"ם באופן שמסיימים את כולו מתחילתו ועד סופו. וע"ד סיום הרמב"ם שסיימו זה עתה... ומיד אח"כ התחילו עוד הפעם מתחילת הרמב"ם, וגם זה על מנת לסיימו במשך השנה הבאה, כיון שהלימוד הוא מתאים להמנהג שנתפשט ללמוד ג' פרקים ליום, שאז מסיימים בכל שנה את הרמב"ם, ע"פ פ"א".

וראה לקמן הערה 44. ועוד. ולהעיר מלקמן הערה 25.
(22) ש"פ בא תשנ"א התוועדות ע' 227: "וכאן המקום לעורר עוה"פ אודות ההשתתפות בלימוד שיעור היומי ברמב"ם, כמנהג שנתפשט ללמוד ג' פרקים בכל יום בלי נדר וכו'".

(23) משיחת מוצאי ל"ף טבת תש"נ – התוועדות ע' 148-9: "ולאחרי סיומו במשך השנה לומדים עוה"פ מהתחלתו, וכפי שאומרים ב"סיום" חלק בתורה: "כשם שעזרתני לסיים... כן תעזרני להתחיל...". ספרים אחרים, ועאכ"כ ספר זה עצמו "הדרן עלך", ובהדגשה יתירה בנוגע ל"משנה תורה", אשר וכו'".

(24) משיחת מוצאי ל"ף טבת תש"נ – התוועדות ע' 148-9: "ובעמדינו בסיומו של יום ההילולא של הרמב"ם וכו'".

סיומי רמב"ם

הסיום

כ. [מוציא כ"ף טבת תשמ"ט, כ"ק אדמו"ר אחז בידו הק' ספר הרמב"ם וקרא מתוכו את ההלכה האחרונה]: ובאותו הזמן לא יהי'... כמים לים מכסים. ושלמו הלכות מלכים והחיבור כולה, ברוך שאמר והי' העולם, בפרטו ובכללו". "תם ונשלם שבח לא-ל בורא עולם"²⁹.

כא. אף שהשיעור דהתחלת המחזור הוא למחרתו (כנדפס ב"מורה שיעור") הרי מצד הענין ד"מתכיפין התחלה להשלמה" טוב ונכון להתחיל תיכף לאחרי הסיום³⁰, או בלימוד הקדמת הרמב"ם³¹, ומה טוב - בהתחלת הספר עצמו³².

כב. מכיון³³ שהכוונה באמירת ה"הדרן" היא שעל ידי זה יתוסף בעיני יראת שמים כו', אזי מותר וצריך להשתדל בזה, ובפרט כשרואים במוחש את התוצאות בנוגע לפועל³³.

כג. גם כאשר החגיגה הפומבית לרגל סיום הרמב"ם נערכת בזמן אחר (כמנהג ישראל שמאחרין זמן חגיגת הסיום "משום כבוד התורה... ביותר הידור ברוב עם כו'")³⁴ הרי עיקר השמחה היא ב"גמרה של תורה", בו ביום³⁵.

(25) ראה גם משיחות חג השבועות תשמ"ט התוועדות ע' 282: "וגם בהדגשה שהלכה אחת על כל פנים מהשיעור ילמדו בעיון כו'". וראה ליל הושענא רבה תשמ"ט התוועדות ע' 192: "...ומטעם זה גדלה ביותר מעלת הלימוד הרמב"ם, כמובא בכמה ספרים, ובשנים האחרונות נתפשט המנהג ללמוד שיעור יומי ברמב"ם, ועד לסיים החיבור בכל שנה (ע"ד שמסיימים תושב"כ, תורת משה בן עמרם, ע"ד שלומדים שלשה פרקים בכל יום שיעור גדול שלכאורה קשה להספיק ללמודו בעיון המתאים במשך היום... אלא שהרמב"ם עצמו הבהיר זאת בהקדמתו שחיבורו הוא "לקטן ולגדול", היינו, שגם קטן יכול ללמוד כל ג' הפרקים לפי ערכו ומדת שכלו, וגם גדול, שאצלו מתעוררים ריבוי ענינים כו' בכל פרק, יכול להספיק ללמודו בעיון כו'". ועוד.

(26) משיחת יום ב' דהג השבועות - התוועדות ע' תשמ"ט - התוועדות ע' 296: "וכן שיעור היומי ברמב"ם, ובאופן שיתוסף גם באיכות הלימוד, בעיון ובהעמקה, הן בנוגע לשיעורי חת"ת, והן בנוגע לשיעורים ברמב"ם, אשר, אף על פי וכו'". וראה יום ב' תשמ"ט התוועדות ע' 309: "נהוג גם לברר ענין, לימוד והוראה כו', בשיעור היומי ברמב"ם. ובהקדם... בהנוגע להשתדלות למצוא לימוד והוראה בשיעור היומי ברמב"ם (וכי"ב), שמוכן וגם פשוט שאין הכוונה להראות "קונצן"... שיכולים למצוא קשר ושייכות לענייני דיומא כו', אלא, מפני שלאמיתו של דבר, ע"פ תורה, יש לימוד והוראה בשיעורי התורה השייכים ליום זה, ולכן, יש צורך לחפש ולמצוא הלימוד וההוראה, והעיקר שתבוא בהנהגה בפועל ממש". וענין שם בארוכה.

(27) ש"פ תש"א תשמ"ט התוועדות ע' 370-1: "כאן המקום... לעורר גם אודות כללות לימוד שיעורי הרמב"ם בכל מקום ומקום, ומה טוב לימוד ברבים דוקא, לא רק שנים כו' (ופשיטא לא באופן ד"בד בבד כו'").

(28) ש"פ בחוקותי תשמ"ט התוועדות ע' 192: "... יוסיף חיזוק לכא"א להתחיל באופן חדש גמרי... שיעורים חדשים בתורה (נוסף לחיזוק השיעורים הקיימים והקבועים עד עתה)... וגם בלימוד שיעור וכו'".

(29) מוציא כ"ף טבת תשמ"ט שם ע' 173-4: "בנוגע לסיום הרמב"ם (כ"ל), מפני טירחא דציבורא, נחזור בקיצור בלבד ובלשון הרב [כ"ק אדמו"ר אחז בידו הק' ספר הרמב"ם וקרא מתוכו את ההלכה האחרונה]: ובאותו הזמן לא יהי'... כמים לים מכסים... והנה, בסיום הספר (לאחרי כל ההלכות) נדפסו כמה תיבות, אשר, אפי' את"ל שלא נכתבו ע"י הרמב"ם עצמו, הרי, מאחר שהספר נדפס בהסכמתם של גדולי ישראלי, מובן שיש לתיבות אלו שייכות לתוכן הספר עצמו: ושלמו הלכות מלכים והחיבור כולה, ברוך שאמר והי' העולם, בפרטו ובכללו". "תם ונשלם שבח לא-ל בורא עולם".

(30) ש"פ לך לך תנש"א הערה 8: "ולהעיר גם מהנוסח שאומרים בה"הדרן" כשם שעזרתני לסיים כו' כן תעזרני להתחיל כו'".

(31) להעיר מש"פ וראה תשמ"ח שוה"ג הערה 9 התוועדות ע' 236: "דאף שבשביל לימוד ספרו של הרמב"ם יש להתחיל מלימוד הקדמת הרמב"ם, מנין המצוות, ומנינים על סדר ההלכות דספר ה"ד, (ובפרט שמלבד הטעם הפשוט שכותב הרמב"ם עצמו בהקדמתו לספר המצוות, יראתי שראוי שאינם תחילה מנין המצוות כולן... עד שתבוא חלוקת הספר על כללי, ולא תמלט מצוה שלא נשלם הגידור דיני" ושלא יעדר ממנו דבר שלא אדבר בו". הרי זה גם לימוד בפני עצמו, ואפילו בנוגע למנין המצוות דכל א' מ"ד הספרים בפ"ע (המספר הכללי, פרטי המצוות, וחוזר וכו'פ המספר הכללי) ד"ל שזה ע"ד הסימנים שהובאו בש"ס שאף שהטעם הפשוט הוא לתועלת הזכרון, מ"מ, למדים כמה רמזים כו' ב"הסמנים" עצמם), מ"מ אין זה עדיין התחלת ההלכות".

(32) ראשי דברים (ר"ד) ש"פ לך-לך תנש"א.

(33) ש"פ וראה תשמ"ח התוועדות ע' 232: "ידוע מ"ש כ"ק אדמו"ר בנוגע לאמירת פירושים בספר התניא, שבשביל התועלת הדוספה ביראת שמים כו' מותר (אף שבכלל צ"ל זהירות בזה). ומטעם זה נהגו חסידים הרמב"ם לומר פירושים בספר התניא כדי שיעזרו ויתוסף ב"ש כו', שגם מובן, שלא זו בלבד שמונת הדבר, אלא גם צריך להשתדל בזה כו'. ועד"ו בנדר"ד, בנוגע לאמירת ה"הדרן" שמכיון שהכוונה בזה היא וכו'".

(34) תנש"א הערה שם: "ס' תורת חיים (להר"ר יעקב שלום סופר) או"ח סתקנ"א סק"ז".

(35) ש"פ לך לך תנש"א הערה 10 התוועדות ע' 267.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעילוי נשמת הרה"ת ר' רחמים ב"ר יואב ע"ה אנטיאן נפטר בדמי ימיו - בליל שמע"צ ה'תשס"ב ת. נ. צ. ב. ה.

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

כד. [לעשות] סיום בו ביום, בזמנו, כדי שלא לדחות ענין של תורה, ובודאי יעשו אחר כך גם את הסיום הגדול "ברוב עם הדרת מלך"³⁶.

כה. אף שנעשו כבר כמה וכמה סיומים (בעשירי בחודש), הן בחוץ-לארץ והן בארצנו הקדושה, ובמיוחד על ציון הרמב"ם בטבריא³⁷, אף על פי כן, יש ענין להשתתף בעוד סיומים³⁸.

כו. [בעשרה בטבת תשמ"ט "יום הסיום"³⁶ אמר:] יעשו סעודה ושמחה לגמרה של תורה, עד לשמחה באופן ד"ופרצת" כפי שהכריזו כבר אודות הסעודה שיעשו בבית הכנסת ובית המדרש של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו לאחר תפלת ערבית³⁹.

כז. [בש"פ ויחי תשמ"ט לאחר יום הסיום אמר:] כדאי ונכון שבין החגיגות דסיום הרמב"ם שעושים בכל מקום ומקום, יערכו גם חגיגות דסיום הרמב"ם ביום הרביעי, הבעל"ט, יום הסתלקות של הרמב"ם⁴⁰, אף על פי שכבר סיימו בימים שלפני זה⁴¹.

כח. על כל פנים חגיגה אחת בארץ ישראל, ומה טוב על ציונו של הרמב"ם בטבריא⁴², וחגיגה אחת בחוץ לארץ (ובאם אפשר כמה חגיגות בכמה מקומות, הן בארץ ישראל והן בחוץ לארץ)⁴³.

כט. [במוצאי כ"ף טבת תשמ"ט אמר:] כאן המקום והזמן לערוך סיום על ספור, "משנה תורה"⁴⁴, והדגשה מיוחדת לכך, כאשר הסיום נעשה בבית הכנסת ובית המדרש דנשיא דורנו, כבוד קדושת מורי וחמי אדמו"ר⁴⁴.

שייך לכל אחד

ל. מנהג ישראל (תורה היא) שעושים שמחה לגמרה של תורה⁴⁵, ומכל שכן וקל וחומר מהשמחה שבסיום מסכת אחת על ידי יחיד מישאל, ועל אחת כמה וכמה בסיום לימוד הרמב"ם ש"מקבץ לתורה שבעל פה כולה" על ידי רבים מישאל⁴⁶.

לא. השמחה לגמרה של משנה תורה היא גם לאלה שסדר הלימוד שלהם הוא פרק אחד ליום, כיון שכולם לומדים ומסיימים משנה תורה להרמב"ם, לימוד שוה ממש⁴⁷ הרי בודאי שגם אלה שמסיימים הלימוד

(36 עשרה בטבת תשמ"ט התועודיות ע' 3-142: "וכאן המקום והזמן לערוך סיום על הרמב"ם... ובודאי יעשו אה"כ גם את הסיום הגדול (נוסף על הסיום בו ביום, בזמנו, כדי שלא לדחות ענין של תורה) "ברוב עם הדרת מלך" במוצאי עשרה בטבת, או במשך הימים שלאחריו, כפי שכבר קבעו לערוך סיומי הרמב"ם הן בעיר זו, "קריית מלך רב" דנשיא דורנו, והן בפ"כ עיירות ומושבים, ועכ"כ בארצנו הקדושה, ובודאי וסיפו ויקבעו לערוך סיומי הרמב"ם במקומות נוספים, ובפרט שהסיום במקום אחד מעורר ומזוזו גם בנוגע לשאלת המקומות".

(37 שם הערה 4: "אשר אם על כל יהודי ויהודי, יה' מי שיהי', נאמר "גופא דלהן קדישא" עאכ"כ הרמב"ם, יהודי של כל התורה כולה, ר"מורה-הדרך" לכל הדורות שלאחריו גופא דיל' קדישא, ומכיון שכן, מובן איפוא גודל הענין בעשיית ה"סיום" על ה"ציון" של").

(38 מוצאי כ"ף טבת תשמ"ט התועודיות ע' 3-171: "וע"ד שמצינו בנוגע לסיום "חמישה חומשי תורה", שעושים ביום שמחת תורה כותב רבינו הזקן בסידורו, סידור השוה לכל נפש, י"ג ימים כי עשה כי עשה כ"כ בביה"כ של, הן הולך לבית הכנסת, אה"כ, ולא גמרו, ירנן וישמח ג"כ עמהם". הנה ע"ד' בנד"ד למרות שהשתתף בסיומים אחרים, עליו לרנן ולשמחו גם בעוד סיומים.

(39 עשרה בטבת תשמ"ט התועודיות ע' 3-142: "לאחרי המנוחה מהתענית כדי שיוכלו להתוועד ביתר שטורעם, ובאופן שיומשך ויחדור בכל השנה כולה".

(40 ש"פ ויחי תשמ"ט התועודיות ע' 158: "א"פ שכבר סיימו מחזור חמישי והתחילו מחזור שני בימים שלפני זה כמנהג ישראל לקבוע השמחה לגמרה של תורה בזמן המתאים ביותר לעריכת החגיגה "ברוב עם הדרת מלך", כראוי לכבודה של תורה".

(41 שם הערה 4: "אשר אם על כל יהודי ויהודי, יה' מי שיהי', נאמר "גופא דלהן קדישא" עאכ"כ הרמב"ם, יהודי של כל התורה כולה, ר"מורה-הדרך" לכל הדורות שלאחריו גופא דיל' קדישא, ומכיון שכן, מובן איפוא גודל הענין בעשיית ה"סיום" על ה"ציון" של").

(42 ש"פ ויחי תשמ"ט שם: "ומכיון ש"זכין לאדם שלא בפניו", הרי אלו שחוגגין סיום הרמב"ם ביום הסתלקותו יזכו גם את כל בני ישראל שבכל שאר המקומות (גם אלו שחוגגו בימים שלפני זה או שיוחגו בימים שלאחרי זה), כדי שאצל כולם יהי' העילוי והסגולה כי דחגיגת סיום הרמב"ם ביום סגולה, יום הסתלקותו, עשרים בטבת".

(43 מוצאי כ"ף טבת תשמ"ט התועודיות ע' 171: "...משנה תורה", אשר, רק לפני ימים אחדים (בעשירי בחודש) סיימו ללמוד אותה, בהתאם למסלול שנקבע ונעשה מנהג ישראל ג' פרקים ליום. והדגשה מיוחדת וכו". **ראה לעיל הערה 29.**

(44 ש"פ לך תנשיא התועודיות ע' 267: "בתורה שבכתב, ומזה מובן גם בנוגע לתושב"פ, משנה תורה".

(45 שם הערה 12: "כשמסיימים מסכתא מצוה לשמוח ולעשות סעודה ונקראת סעודת מצוה" רמ"א י"ד סרמ"ו ס"ו").

(47 תנשיא שם ע' 268: "שם בנוגע לסיום מסכת איתא בגמרא "אמר אביי יתני לי דכי חזינא צורבא מדרבנן דשליים מסכת" עבידנא יומא טבא לרבנן, היינו, שה"יומא טבא" (שמחה) הוא לא רק ללמוד ומסיים המסכתא (צורבא מדרבנן דשליים מסכת"), אלא גם לשאר התלמידים ("רבנן" סתם) שלא למדו וסיימו מסכת זו, שגם אצלם נעשה "יומא טבא"

בשלוש שנים משתתפים בשמחה לגמרה של תורה ע"י הלומדים בשנה אחת⁴⁸.

לב. [הנ"ל הוא] על אחת כמה וכמה לאלה שלומדים ספר המצוות להרמב"ם כפי שנהלק באופן מקביל ללומדי משנה תורה להרמב"ם ג' פרקים ליום, שהסיום שלהם הוא באותו זמן שמסיימים הלימוד דג' פרקים ליום⁴⁹.

לג. יתירה מזה השמחה לגמרה של משנה תורה שייכת גם לאלה שלעת-עתה אינם משתתפים בלימוד שיעור יומי ברמב"ם, דכיון שלימוד משנה תורה בכל שנה נתפשט בתפוצות ישראל, הרי הסיום הוא שמחה דכלל ישראל⁵⁰.

"בשטורעם" וברוב עם

לד. מלבד החיוב לעשות שמחה לגמרה של תורה, רואים במוחש מעשה רב שחגיגות אלה מביאות לידי התעוררות והוספה בלימוד הרמב"ם וכו', כפי שראו את התוצאות דחגיגות סיומי הרמב"ם במחזורים הקודמים, ועוד יותר מכפי ששיערו תחילה⁵¹.

לה. יש להשתדל עוד יותר בעריכת חגיגות דסיום הרמב"ם, ברוב פאר והדר, וכל המרבה הרי זה משובח, ומתוך "שטורעם", ובלשון הכתוב - "רוח גדולה וחזק מפרק הרים", כולל זה שאמרו עליו ש"נדמה... כהר" [היצר הרע]⁵¹.

לו. פשוט, שכל אחד ואחד צריך להשתתף בהסיום⁵², כי, הענין ד"ברוב עם הדרת מלך" על פי הלכה נוגע להשתתפות של כל יחיד, מכיון שעל ידו מיתוסף ב"רוב עם"⁵³.

לז. ובודאי לא יעשה חשבון שגם בלעדרו יהיו ריבוי יהודים, רבנים ותלמידי חכמים, עסקני ציבור, חסידים ואנשי מעשה, ובפרט שהוא "ענו"... ובמה נחשב הוא לצורך ההשתתפות בסיום הרמב"ם⁵⁴.

לח. נוסף על ההשתתפות שלו, ישפיע גם על יהודים נוספים שגם הם ישתתפו בסיום הרמב"ם, ואופן ההשפעה לא על ידי ויכוחים כו', כי אם, להדגיש (בדרכי נועם ובדרכי שלום) שלכל לראש "המעשה הוא

(שמחה) [הערה: להעיר ממנהג ישראל בתענית בכורים שגם אלה שלא למדו וסיימו המסכת משתתפים בסעודת מצוה דסיום המסכת ואינם מתענים], ולא רק שמתתפים בשמחה של רב אחך, אלא ששמחה זו נעשית השמחה שלהם ("יומא טבא לרבנן"), כמו השמחה של לומד ומסיים המסכת [הערה: וע"ז יומתק מאמרו של אביי "כי חזינא צורבא מרבנן דשליים מסכתא עבידנא יומא טבא לרבנן" שאביי (רק) ה"צורבא מרבנן דשליים מסכת" עושה "יומא טבא לרבנן"].

ומהטעמים אלה כיון שכולם עוסקים בלימוד אחד, הן אלה שלומדים מסכתא זו, והן אלה שלומדים שאר מסכתות, שמתאחדים כולם ביחד כמודשג בחלוקת הש"ס שחשיב כאילו כל אחד מהלומדים (שלמד מסכתא אחת) למד כל הש"ס.

ומזה מובן במש"כ וק"ו בנוגע לענינו שכיון שכולם לומדים ומסיימים משנה תורה להרמב"ם, לימוד שוה ממש (ולא רק שכל אחד למד מסכת אחרת, אלא שמתאחדים בהחלוקה דכל הש"ס), הרי החילוק שביניהם אינו במשך זמן הלימוד (בשנה אחת, או בשלוש שנים), הרי בודאי וכו'.

(48 תנשיא שם ע' 267-8: "ככהמנהג הפשוט אצל רוב לומדי הרמב"ם), כמו בתורה שבכתב, שגם מי ששולח את התורה בשלוש שנים משתתף בשמחה לגמרה של תורה (שמחת תורה) ע"פ מנהג הפשוט בכל ישראל שמסלמין את התורה בשנה אחת (נוסף על השמחה לגמרה של תורה כשיסיימו הלימוד שלהם בשלוש שנים)".

(49 תנשיא שם ע' 268 - הערה 13: "וכמו בשמחת-תורה שע"פ מנהג ישראל משתתפים בה כל ישראל ממש (גם אלה שלעת-עתה אינם עוסקים בלימוד התורה), מצד השייכות דכל ישראל לכל התורה כולה "מורשה קהלת יעקב".

(51 ש"פ וארא תשמ"ח התועודיות ע' 252: להעיר מש"פ ויגש ה' טבת תשמ"ח התועודיות ע' 170-1: "ומעשה רב בנוגע להתעוררות ע"י ציון תאריכים מיוחדים, כמו מי הולדת של צדיקים וגדולי ישראל, בפרט לרגל מלאת מספר שנים מיוחד, ולדוגמא: החגיגות לציון שנת השמונה מאות וחמישים להולדתו של הרמב"ם, וע"ז ליום מיתתו (בעשרים בטבת), וכו"ב" שעי"ז ניתוסף בעניני יהדות, תורה ומצוות, בפועל ממש, כפי שראו במוחש שבעקבות החגיגות בקשר עם יום הולדתו של הרמב"ם ניתוספו אלפי יהודים ללמודי הרמב"ם".

(52 ש"פ וארא תשמ"ח התועודיות ע' 252: "ולא לחשוב שמכיון שגם מלבדו יהיו משתתפים רבים, אין צורך שגם הוא ישתתף בה" ובפרט כשעושה חשבון [ראה לקמן]... כי, הענין וכו'".

(53 ש"פ וארא תשמ"ח שם. וראה ש"פ בראשית תשנ"ב - שיחות קודש ע' 232: "יש לעורר בנוגע לסיום הרמב"ם שבאם ח"ו תתעכב הגאולה עד אז, וממילא הסיום ייערך כאן בני-ארץ" שיהי' באופן ד"ברוב עם הדרת מלך".

(54 ש"פ חיי שרה תש"נ - התועודיות ע' 383-4: "ומזה מובן שבענין זה נוגע ההשתתפות של כל אחד ואחד, ובודאי לא יעשה חשבון... כי, ע"י הוספה של כל אחד, ניתוסף עוד יותר בהעילוי ד"ברוב עם הדרת מלך"... ומזה מובן גם בנד"ד, עד כמה נוגעת וחשובה ההשתתפות של כל אחד ואחד".

וראה ש"פ וארא תשמ"ח שם: "ובפרט כשעושה חשבון שחבל על הטרחה והזמן כו', ומה גם שלא יוכל להתעמק במחשבותיו... מכיון שיפגוש כמה וכמה מישאל, וכשיאמרו לו "שליים עליכם", יצטרך להשיב "עליכם שלום", שלא לעבור, ה"ו, על "גזילת העני בבתיכם", ובמילא, טוב יותר שישאר בביתו ("אונטערן פאפליץ"...).

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעילוי נשמת הרה"ת ר' רחמים ב"ר יואב ע"ה אנשיאן נפטר בדמי ימיו - בליל שמע"צ ה'תשס"ב ת. נ. צ. ב. ה.

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחסי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

העיקר, לבוא ולהשתתף בשמחה לגמרה של תורה "ברוב עם הדרת מלך"⁵⁵.

לט. אלו שלא ערכו עדיין סיום הרמב"ם "ברוב עם", לא יתביישו כו', ויעשו זאת בהקדם האפשרי⁵⁶. ויש לזרז שתוסף אצלם עוד יותר בקבלת החלטות טובות, כדי שתהי' תועלת בהדחי' לזמן מאוחר יותר, שמצד אריכות הזמן ניתוסף בהחלטות טובות⁵⁷.

ספרים על הרמב"ם

מ. כאן המקום להזכיר גם הספר שיצא לאור לאחרונה אודות סיומי הרמב"ם, שבו נכלל (לא רק מסיום מחזור האחרון, אלא) גם מסיומי הרמב"ם דהמחזוריים שלפני זה⁵⁸.

מא. ובודאי יוסיף הרבר בלימוד הרמב"ם בעיון ושקוט"ט כו', ובאופן ד"קנאת סופרים תרבה חכמה" שכל אחד ואחד שיראה שהוציא-לאור ספר זה יתעורר גם הוא לכתוב פלפולים על הרמב"ם על מנת לפרסמם⁵⁹.

סיום ספר

מב. יש לעורר אודות עריכת חגיגת סיום דספר זה [דא' מיי"ד הספרים וההמשך בספר שלאחריו⁶⁰], "ברוב עם הדרת מלך", שעל ידי זה ניתוסף שמחה וחיות כו' בלימוד הרמב"ם⁶¹.

מג. אין לדחות [גם] עריכת ה"סיום" על ספר המדע, אלא יש לעשותו תיכף ומיד, ביום השבת קודש, נוסף לעריכתו בזמן נוח ומתאים יותר שיוכל להיות "ברוב עם הדרת מלך" (במוצאי שבת קודש, וכיוצא בזה)⁶², שאז יכולים לבוא עוד יהודים ממקומות נוספים וכי'⁶³.

סיום הלכה

מד. "עושין שמחה לגמרה של תורה", ועל דרך זה גם בסיום דהלכה שלימה שיכולים גם לכוון (ומה טוב שיכוונו) לצאת ידי חובת השמחה בהתוועדות זו, לאחר קידוש כו'⁶⁴.

מה. השמחה⁶⁵ צריכה להיות גם על ידי אכילה ושתי' גשמית, ולא רק לצאת ידי חובתו על ידי השמחה הרוחנית שבלימוד הלכות (וכו'), על דרך ובדוגמת עונג שבת על ידי אכילה ושתי' גשמית דוקא⁶⁶.

מו. [בש"ק ב' דחה"ש תשמ"ט, שימו הלכות פסולי המוקדשין ואמר:] מה טוב⁶⁸ שעל כל פנים התחלת חגיגת הסיום תהי' עוד ביום השבת קודש זה (לאחרי תפלת המנחה), לפני מוצאי שבת קודש שבו מתחיל כבר השיעור דהלכות. ומפני קוצר הזמן⁶⁷ תהי' ההתחלה ביום השבת קודש בזמן מועט בכמות, וימשיכו בזה בימים שלאחרי זה⁶⁸.

מז. וכדאי ונכון שגם ההתחלה ביום השבת קודש זה תהי' "ברוב עם", על כל פנים בשלשה, ועל אחת כמה וכמה בעשרה, כמאדו"ל "עשרה שיושבים ועוסקים בתורה שכינה שרוי' ביניהם, שנאמר אלקים נצב בעדת א-ל"⁶⁹.

מח. לימוד ההוראה [ורמזים עמוקים⁷⁰] בעבודת ה', הוא בפרט בנוגע לסיומי והתחלות ההלכות שברמב"ם⁷¹.

מט. [בסיום ההתוועדות דש"ק ב' דחה"ש תשמ"ט אמר:] יתנו קנקן משקה מהתוועדות זו עבור ה"סיום" לאלה שכבר התעסקו בעריכת ה"סיומים" הקודמים בד' אמות אלו, שכבר הורגלו בעריכת ה"סיומים" בסדר מסודר, ויש להם "חזקה" וכי' (באופן שאין חשש של השגת גבול)⁷².

64 ש"פ בשלח תשמ"ט התוועדות ע' 273: "ובגדון דידן, הלכות ברכות".
65 ש"פ בשלח תשמ"ט שם: "ויש להוסיף, שהשמחה צ"ל. . . גשמית. . . ולא רק ע"י השמחה הרוחנית שבלימוד. . . ובפרט כשיש לו "חידוש" תירוץ על שאלה וקושיא (שנזמה לו שהיא שאלה וקושיא) חזקה, וכו' ב', בהלכות אלו, שאז השמחה היא גדולה ביותר, ואעפ"כ, יש לקשר זה גם עם שמחה בעניינים גשמיים, ע"ד ובדוגמת וכו'".
66 ש"פ בשלח תשמ"ט שם. וראה משיחת ש"פ נשא תשמ"ט התוועדות ע' 351: "ובאן המקום להזכיר ע"ד סיום הלכה ברמב"ם שבשיעור היומי דט"ו סיון (שמתחיל במוצאי"ק זה) מסיימים הלכה ברמב"ם (הלכות קרבן פסח), ובודאי יערכו "סיום" לגמרה של תורה, כרגיל בכגון-דא'".

67 וראה ש"פ האזינו תש"ג התוועדות ע' 91: "ובזה נכלל גם עריכת התוועדות של שמחה, החל מיום הש"ק ומוצאי ש"ק, ובפרט בקשר ובשייכות לסיום הלכה ברמב"ם". וראה ש"פ קרח, ה' תמוז תשמ"ט התוועדות ע' 420: "נהוג לסיים בחלוקת משקה עבור התוועדות ומסיבות שונות בקשר לעניני יהדות תורה ומצוות, וכרגיל, יעלו ויכריזו פרטי הדברים, ויזמינו המסובים להשתתף בהתוועדות, כולל ובמיוחד שמהם יראו וכן יעשרו, ולכל הראש בנוגע להתוועדות שמתקיימת במוצאי ש"ק, "סיעודת דוד מלא משיחה", בקשר לסיום והתחלת הלכה חדשה בשיעור היומי ברמב"ם".

68 (שהיה ישנם עוד כ"כ עניינים שצ"ל ביום זה, החל מתפלת המנחה, והתוועדות בזמן הרגיל בכלל שנה ושנה)".

69 יום הש"ק ב' דחג השבועות (התוועדות א') תשמ"ט התוועדות ע' 273: "וכיון שבשיעור היומי ישנו סיום של הלכה (הלכות פסולי המוקדשין), כמוזכר לעיל יש לעורר ע"ד עריכת "סיום", שמחה לגמרה של תורה, כנהוג בכגון-דא. ומה טוב וכו'".

70 תשמ"ט שם: "באופן ד"דקדמה שנתה"ל יתחיל ואתיא" [באופן קודש] שיהי' כל העשרה, ודוגמתו גם בהתוועדות של עשרה מישראל שהקב"ה מקדים ובה להתוועדות, כביכול, עוד לפני בואם של העשרה מישראל".

71 וראה ש"פ בהר תשמ"ט התוועדות ע' 165: "ועוד ענין בנוגע לעריכת התוועדות בקשר ובשייכות לסיום הלכות כלי המקדש, "סיום" בתורה, שמחה לגמרה של תורה, ובודאי יעשו ה"סיום" "ברוב עם (שע"ז) הדרת מלך", ע"י ריבוי המשתתפים".
72 ל"ג בעומר תשמ"ט התוועדות ע' 174: ". . . שנוסף על לימוד פשוטן של הלכות אלו, יש למצוא בהם רמזים עמוקים בעניני עבודת ה', שכן קרבנות (שמקריבים ע"ד המזבח שאודותם נאמרו כל פרטי הדינים בהלכות איסורי המזבח) ה"ע כללי ועיקרי בעבודת ה', עד כדי כך, שכללות עבודת האדם נשענת בשם "קרבן". . . ועד"ז כללות ענין המקדש (הלכות ביאת המקדש) רומז על המקדש שבכ"א מישראל. . . ובנוגע לענינו: בסיום הלכות ביאת המקדש והתחלת הלכות איסורי המזבח (בשיעור היומי) סיום והתחלה השייכים זה לזה, ככל סיום והתחלה שנועץ סופן בתחלתם ותחלתן בסופן, ועל אחת כמה וכמה בסיום והתחלה באותו שיעור דג' פרקים ליום. . . מודגש נעיצת דרגא הכי אחרונה בהדרגא הכי עליונה. . . כדלקמן" עיי"ש.

73 ש"פ תזמ"ט תש"ג התוועדות ע' 132: "כאן המקום להזכיר ולעורר עוה"פ ע"ד ההתחלות בלימוד שיעורי הרמב"ם, כולל גם לימוד ההוראה בעבודת ה', (על פי מה שכתב הרמב"ם ש"רוב דיני התורה אינן אלא. . . לתקן הדיעות וליישר כל המעשים)". . . ובפרט בנוגע וכו'".

74 יום הש"ק ב' דחג השבועות (התוועדות א') תשמ"ט התוועדות ע' 273: "וכגיל בכגון-דא' יעלו ויכריזו ע"ד ה"סיום".

75 וראה ש"פ אחרי תשמ"ט התוועדות ע' 77: "[לאחרי חלוקת המשקה וההכרזות אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: יש ענין נוסף שלא הכריזו אודותיו, ולכן אכריז בעצמי שבדאי יעשו שמחה לגמרה של תורה, בקשר לסיום הלכות תרומות לרמב"ם, ויעשו זאת בהקדם האפשרי, עוד לפני המשך ה"כינוס תורה" ביום הראשון, ויהי' שיהי' בהצלחה רבה, ומתוך שמחה וטוב לבב. . .]".

76 יום הש"ק ב' דחג השבועות (התוועדות א') תשמ"ט התוועדות ע' 273: "וכגיל בכגון-דא' יעלו ויכריזו ע"ד ה"סיום".

77 וראה ש"פ אחרי תשמ"ט התוועדות ע' 77: "[לאחרי חלוקת המשקה וההכרזות אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: יש ענין נוסף שלא הכריזו אודותיו, ולכן אכריז בעצמי שבדאי יעשו שמחה לגמרה של תורה, בקשר לסיום הלכות תרומות לרמב"ם, ויעשו זאת בהקדם האפשרי, עוד לפני המשך ה"כינוס תורה" ביום הראשון, ויהי' שיהי' בהצלחה רבה, ומתוך שמחה וטוב לבב. . .]".

78 וראה ש"פ אחרי תשמ"ט התוועדות ע' 77: "[לאחרי חלוקת המשקה וההכרזות אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: יש ענין נוסף שלא הכריזו אודותיו, ולכן אכריז בעצמי שבדאי יעשו שמחה לגמרה של תורה, בקשר לסיום הלכות תרומות לרמב"ם, ויעשו זאת בהקדם האפשרי, עוד לפני המשך ה"כינוס תורה" ביום הראשון, ויהי' שיהי' בהצלחה רבה, ומתוך שמחה וטוב לבב. . .]".

79 וראה ש"פ אחרי תשמ"ט התוועדות ע' 77: "[לאחרי חלוקת המשקה וההכרזות אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: יש ענין נוסף שלא הכריזו אודותיו, ולכן אכריז בעצמי שבדאי יעשו שמחה לגמרה של תורה, בקשר לסיום הלכות תרומות לרמב"ם, ויעשו זאת בהקדם האפשרי, עוד לפני המשך ה"כינוס תורה" ביום הראשון, ויהי' שיהי' בהצלחה רבה, ומתוך שמחה וטוב לבב. . .]".

80 וראה ש"פ אחרי תשמ"ט התוועדות ע' 77: "[לאחרי חלוקת המשקה וההכרזות אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: יש ענין נוסף שלא הכריזו אודותיו, ולכן אכריז בעצמי שבדאי יעשו שמחה לגמרה של תורה, בקשר לסיום הלכות תרומות לרמב"ם, ויעשו זאת בהקדם האפשרי, עוד לפני המשך ה"כינוס תורה" ביום הראשון, ויהי' שיהי' בהצלחה רבה, ומתוך שמחה וטוב לבב. . .]".

81 וראה ש"פ אחרי תשמ"ט התוועדות ע' 77: "[לאחרי חלוקת המשקה וההכרזות אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: יש ענין נוסף שלא הכריזו אודותיו, ולכן אכריז בעצמי שבדאי יעשו שמחה לגמרה של תורה, בקשר לסיום הלכות תרומות לרמב"ם, ויעשו זאת בהקדם האפשרי, עוד לפני המשך ה"כינוס תורה" ביום הראשון, ויהי' שיהי' בהצלחה רבה, ומתוך שמחה וטוב לבב. . .]".

82 וראה ש"פ אחרי תשמ"ט התוועדות ע' 77: "[לאחרי חלוקת המשקה וההכרזות אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: יש ענין נוסף שלא הכריזו אודותיו, ולכן אכריז בעצמי שבדאי יעשו שמחה לגמרה של תורה, בקשר לסיום הלכות תרומות לרמב"ם, ויעשו זאת בהקדם האפשרי, עוד לפני המשך ה"כינוס תורה" ביום הראשון, ויהי' שיהי' בהצלחה רבה, ומתוך שמחה וטוב לבב. . .]".

55 ש"פ חיי שרה תש"ג שם ע' 384: "וכשיבוא וישתתף, אזי לא יצטרכו התווכח, כיון שיראה בעצמו את הרושם שפעל עליו ועל כל שאר המשתתפים!"

56 וראה תש"ג שם ע' 381: "...ודאי ישתדל כל אחד להשתתף בסיום הרמב"ם המתקיים כאן, ביום ראשון בשבוע, ועד"ז בכל מקום לפי ענינו, וגם ישתדל להשפיע על אחרים שישתתפו בזה, בידעו שאפילו כשניתוסף איש אחד ל"רוב עם" (כולל רבנים וחכמים ועסקנים, חסידים ואנשי מעשה וכו'), ניתוסף בה"הדרת מלך" דמלך מלכי המלכים הקב"ה כביכול, ובכבוד הרמב"ם וכבוד התורה, וע"ז בכבוד הקב"ה (שהפסקי דינים בתורת ה' דבר ה' זו הלכה מגיעים לכל בני' ע"י רבני ישראל)".

57 ש"פ תשא תשמ"ט התוועדות ע' 370-1: "כאן המקום בהמשך להמדובר אודות סיום ספר והתחלת ספר חדש לעורר גם אודות כללות לימוד שיעורי הרמב"ם בכל מקום ומקום. . . ועד"ז בנוגע לעריכת סיומי הרמב"ם שמחה לגמרה של תורה, "ברוב עם הדרת מלך", לכל הראש בנוגע לסיום כל ספר ה"ד, שאלו שלא ערכו עדיין. . . ועד"ז בנוגע לעריכת סיומי הרמב"ם שמחה לגמרה של תורה, "ברוב עם הדרת מלך".

58 וראה ש"פ וארא תשמ"ט התוועדות ע' 208: "כולל גם עריכת חגיגת סיום ספר זה". הערה 35: "נוסף על החגיגות סיום מחזור חמישי דלימוד הרמב"ם במקומות שעדיין לא נתקיימו החגיגות, מחובר כמה פעמים".

59 ט"ז שבט תשמ"ט - התוועדות ע' 281: "כאן המקום להודות גם על הבשורות הטובות ע"ד עריכת סיומי הרמב"ם. . . הן בחוץ לארץ והן בארץ ישראל. . . ובנוגע לכל המקומות אשר מאיז סיבה שתהי' דחו את עריכת יום ההילולא ועד"ז עריכת סיום הרמב"ם לימים שלאח"ז - יש לזרז שתוסף אצלם עוד יותר בקבלת החלטות טובות, כדי שתהי' תועלת בהדחי' לזמן מאוחר יותר, שמצד אריכות הזמן ניתוסף בהחלטות טובות. ויש להוסיף, שעריכת סיום הרמב"ם או עריכת יום ההילולא שנושעים באיחור זמן במקום שני, צריכים לעורר ולהוסיף גם בכל שאר המקומות שבהם ערכו כבר סיום הרמב"ם או יום ההילולא, שכאשר שומעים שבמקום מסויים נתקבלו החלטות טובות בהוספה על החלטות הטובות שנתקבלו במקומם (ע"י היחיד ועאכ"כ ע"י הציבור), ה"ז מעורר אותם ונותן להם הזדמנות להוסיף ולהשלים בהחלטות הטובות כו' בכל הקשור לסיום רמב"ם או יום ההילולא, בימים שלאח"ז, כמו ביום השבת, ועד"ז שאר ימי סגולה".

60 ש"פ תשא תשמ"ט התוועדות ע' 370-1: "הערת המו"ל: ספר "סיומי הרמב"ם" [59] תשמ"ט שם: "ע"ד שמצינו במשה רבינו ש"פפולא דאורייתא" ניתן למשה, ואעפ"כ, נהג בה טובת עין ונתנה לישראל".

61 ש"פ תשא תשמ"ט התוועדות ע' 370-1: "ועד"ז גם בנוגע לסיום דא' מיי"ד הספרים וההמשך בספר שלאחריו, כהלשון ד'הדרן': "כשם שעזרתי לסיים. . . כן תעזרני להתחיל. . . ספרים אחרים ולסיימם".

62 ש"פ וארא תשמ"ט התוועדות ע' 208: "יש לעורר עוה"פ אודות ההשתתפות בלימוד שיעור היומי ברמב"ם במחזור הנוכחי, שביום השבת קודש זה מסיימים ספר ראשון שבו, כולל גם עריכת חגיגת סיום דספר וכו'".

63 וראה ש"פ אמור תשמ"ט התוועדות ע' 125: "בהמשך להמדובר אודות סיום ספר זרעים והתחלת ספר עבודה ברמב"ם בודאי יכריזו עתה ע"ד ההתוועדות בקשר ל"סיום" ברמב"ם, ועד"ז בנוגע להתוועדות בקשר ל"סיומים" ו"התחלות" בשאר חלקי התורה". וראה לעיל הערה 56.

64 ש"פ וארא תשמ"ט התוועדות ע' 214: "ובהקדמה שיש דין קדימה לענין שהזמן גרמא, ובפרט שמדובר בלימוד הלכות (ספר הרמב"ם), הרי בודאי שאין לדחות הדבר, מכיון שיכול להיות נוגע למעשה בפועל ממש.

65 ומכיון שנמצאים כאן כ"כ (יותר ממנין) שלמדו כבר שיעור היומי, ועל"פ פרק הראשון דשיעור היומי, סיום הלכות תשובה וספר המדע אין לדחות וכו'".

66 ש"פ תשא תשמ"ט שם: "שגם סיומים אלו יהי' "ברוב עם" האפשרי, שלכן, יש לעשותם בזמן המתאים, ובנדו"ד, לא (רק) ביום השבת (שבו מסיימים הספר), אלא (גם) במוצאי שבת, שאז יכולים וכו'".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעילוי נשמת הרה"ת ר' רחמים ב"ר יואב ע"ה אנטיאן נפטר בדמי ימיו - בביל שמע"צ ה'תשס"ב ת. נ. צ. ב. ה.

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד